

Affären Costa Negra.

Roman
av
Gustaf Jansson.

ANDRA AVDELNINGEN: EN STORT ANLAGD AFFÄR.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

— Ni säger ingenting, Harrison. —
yttrade Jim Cox, som fann tyttan bli
tryckande.

George tog vänligt mot honom.

— Tids nog hinner vi prata.

— Här på ja, suckade Jim Cox.
Ännar ni inte säga mer än under sta-
tionens halvtimmen, får jag visst hålla till
till mig själv härnäst.

— Föredrar ni alltså, har ni
de sex på andra sidan vägen där. De
tro inte tyttan.

— Trevliga gossar, medgav Cox och
gäspade, men inte riktigt i min stil.
Hör nu, har ni blivit närmare sikt på
dem?

— Nej, varför skulle jag det?

Jim Cox uttötte en gall visning.

— Ni tänker för mycket, Harrison,
sade han förebärande.

— Vad syftar ni på Cox?

— Underofficeren, som anmälde
sig i hotellet är icke bandets anförare.

Chefen kommer sig i soldatun-
iform bland de andra, en mycket smut-
sig och sliten uniform för övrigt. Jag
tittade litet närmare på gossarna, in-
nan vi stego upp, och blev icke rik-
tigt nöjd med dem. Det är dunkelt
och intelligent folk, utvald för ett sär-
skilt ändamål. Att rida från ett
blir inte lätt.

— Vi ha ju föresatt oss att göra
det.

— Och de ha föresatt sig att hin-
dra det.

George förde halvt ofrivilligt han-
den till läderbälten, där revolvern satt
instucken i sin hylsa.

— Ja, ja, — lugnade Jim Cox, —
det är allt ett sätt. Men vi kunna lö-
sa våra utmaningar utan anledning. Vår
revolver har vi. Pönera att till mord
och drap, var? Amerikansk gentle-
man från stationen svarar sig med må-
skjutning på presidentens trogna sol-
dater. Fin rubrik i tidningarna där
hemma, men förordet obekänt kausus.

— Fall det skulle vara en av oss det
gallade, inte sant? Det föregående
i skolan är, att vi under alla förhållan-
den måste låta de här herrarna bör-
ja själva. Vi kunna inte mer än för-
svara oss, och försvaret bör till på
köpet skötas med stor uthållighet.

— Jim, hotade George, som obek-
ant låg på följelagarens övade
laktageförmåga.

— Nu frågar jag i största allmän-
het, varför uppträder de där gossar-
nas verkliga chef i soldatuniform och
kommer sig bland markskottet? Jag
är inte alls nyfiken, men jag medger,
att jag gärna ville veta det.

— Låt oss fundera intill George.
— Ja, ni har då aldrig annat ett
föresätt. — Länga mig ett cigarrödräl
så länge!

George sköt skrämtande rödrälet ö-
ver till den andre, och Jim Cox, som
insåg, att han misslyckats i sina för-
sök att få ett samtal i gång, började
stilltänande röka. George följde hans
exempel och försökte i tankar.

Tåget brusade fram över en slätt,
där tobaksplanterna på båda sidor sto-
de i milslånga rader. Bortom dem
höjde sig en mörkgrön bäck av kaffe-
buskar, längst i väster blåande ett
berg, och på andra sidan, för tillfäl-
let bortskymd av en skog, låg havet.

George nickade energiskt flera gånger
A. red. Costa Negra var ett rikt och
praktiskt land, värt att man för sig
skulle riskerade några revor i skid-
tåget rullade vidare och kryssade
fram mellan ett bälte kullar och höf-
der. George bet förargad ihop tänder
na. Bredvid den stora plantagen, de
nyss passerat, lågo väldiga sträckor
med plögen aldrig berört. Det var på
tiden, att man, som förstod det och
skade penningen, grepo in.

Efter femtio minuters färd stannade
tåget vid en station. George såg
ut genom kupéfönstret och upptäckte
en liten fyrkantig, halvt förfallen te-
gelbyggnad. Det var stationen; för
övrigt fanns inte ett hus, så långt
blicken nådde. På tillägsdel från
Jim Cox öppnade konduktören kupé-
dörren, och äventyren klev ned
bredvid skenorna, för att, som han
sade, rita på benen. Av en försälj-
are köpte han en knippe bananer och
en bunad cigarrer, vilket allt med ett
vänligt grin lagades in till eskorten.

Sedan såg Cox till, att hästarna fingo
vatten och litet foder, varpå han åter
intog sin plats i kupén. Tåget, som
endast syntes ha väntat på honom,
sätte i gång igen.

— Låge märkt till den minste av
dem allseman, — uppmärksade Jim
Cox.

— Vad? — frågade George, som var
så inne i sina egna tankar, att han ej
hört den andres ord.

— Det är anföraren.

— Ja, ni tänker ännu på honom?

— Jag gör det, Harrison, — sade
Jim Cox strängt. Han önskade syn-
barligen visa, att han ogillade George
liksinlighet. — Karlen sitter för
sig själv i ett hörn, och de andra fjäs-
ka för honom. Jag tycker inte, de
spela sina roller med någon vidare
skicklighet. Äro på införaren, vi kom-
ma bestämt att taga ett nappning med
honom, innan vi skiljas. Jag har mi-
na aningar, ser ni, och de bedraga
mig sällan.

George nickade förtrött och såg ut
genom kupéfönstret. De hade nyss
passerat en liten stad, belägen un-
der en kilometer från stationen, som
de kort förut lämnat.

— Costa Negra, tänkte den unge
mannen. Här ligger staden och där
borta finnes järnvägsstationen.

Tåget brusade nu fram över en
brunbränd odemark, där endast några
boskapsjordar bland visade sig.

Herden med sin bredbrättiga hatt, sin
poncho och den långa lansen stödd
mot vänstra stighyllan red alltid ha
kom kreaturen och bildade en passan-
de staffagefigur i den för övrigt öde-
liga tavlan.

Efter fyra timmars färd över de
indlösa slätterna nåddes kuperad
mark. På ett ställe hade järnvägs-
banken dragits genom en djup klyfta.

Där kröp tåget ytterst långsamt. Ge-
orge lutade sig ut genom kupéfön-
stret och trodde sig märka, att orsa-
ken därtill var en svår sättnings-
i sanken. Att felet kunde avhjälpas,
sade tydligen aldrig fallit Costa Ne-
gras kommunikationsförvaltning in-
i tankarna. Där hade rasat på ett ställe. Då
lappade man nödortvrigt ihop spårar
och skenor och på en eller två spikar
hållde hela trafiken.

När den farliga platsen lyckligt pas-
serats, ångade tåget vidare i rask
art. Några mindre plantager och
äldregrupper skymtade här och där,
men huvudsaken var det de stora
litterna och deras spridda boskaps-
jordar, ögat vid sitt sökande fann.

Klockan fyra på eftermiddagen
stannade tåget vid en större station,
och konduktören ropade ut ett längre
uppehåll. Jim Cox bad honom öppna
uppsidorna, men karlen höjde ej utan
slek vidare.

— Nåja, jag såg om hästarna för
en halvtimme sedan, de reda sig no-
umlade han. Ja, vi skola växla in
ett par vagnar här, tycka det, tilläse
en och följde förberedelserna med
ett intresse, vars sömnaktighet den
informella resan förklarade.

Landskapsen i kupén bredvid kunnas
sina platser och ginga i samlat
rupp mot stationsbyggnaden. Under-
officeren hälsade förbindligt på Jim
Cox, som gemyttigt nickade tillbaka.

Därefter åsag Cox, hur samtliga vag-
nar efter den, var han befann sig.
Kupelades ifrån och av ett hjälpeko-
nativ såpades in på ett sidospår.
Even de båda godsförar, som befann
sig framför, fördes undan.

— Min själ tror jag inte, vi bli en-
samma på platsen, var den reflexion,
som halvt ofrivilligt undslapp Jim
Cox.

Ett litet lokomotiv ångade fram,
och vagnen, var de båda resande nu
voro ensamma, kopplades skild vid
detsamma. En halv minut senare
hade den växlats in på ett annat spår
och stannade. Konduktören kom fram
till kupén och började så i ett par
spikar någonstades ovanför fotsteget.

— Någonsting sönder? frågade Jim
Cox och lutade sig ut genom kupé-
fönstret.

— En litet har lossnat — svarade
karlen, utan att se upp och tog en ny
spik.

— Tusan så långa spikar för en så
liten reparation — menade Jim Cox.

— De ha lugt andra på stationen —
sade konduktören och fortsatte med
sitt arbete.

I detsamma hörde Jim Cox hammar-
slag även på kupéns motsatta sida.

— Träslaget också — sade han
och flyttade sig fram ena örnströ-
till det andra.

Nedanför stod en stationskarl och
slog i spikar alldeles som kamraten
mitt emot.

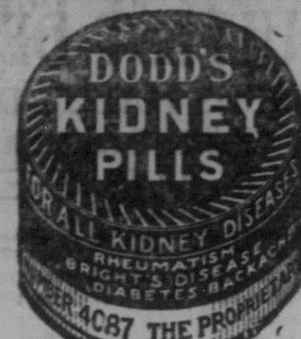
— Dåligt järnvägsmaterial — sade
Jim Cox över axeln till George, som
satt oroligt mitt i kupén och ej så-
gade någon uppmärksamhet. Att det,
som tilldrog sig utanför, — Hallå, ni
där nere! — ropade han åt stations-
karlen. — Dörren sönder, vad?

— Dörren sönder, — upprepade kar-
len som ett eko.

Jim Cox lämnade honom och åter-
vände till konduktören, som just slut-
tade sitt arbete.

— Gå vi snart? — frågade han.

— Vi skola bara in på spåret bred-
vid och koppla fast de där vagnarna.

Dodd's Kidney Pills hjälper alla
slags njursjukdomar, såsom
reumatism, Bright's sjukdom, dia-
betes och ryggvärk. Dodd's Kid-
ney Pills säljas för 50 cents per
sak av alla apotekare eller skickas
per post efter mottagandet av
likviden. The Dodd's Medicine
Co., Ltd., Toronto, Ont.

Om ett par minuter så vi, så det är
inte värt att lämna kupén.

— All right — sade Jim Cox med
en vänlig nick.

Det lilla lokomotivet framför vag-
nen vislade och bakade sedan ett
stycke. Jim Cox läste märket till att
den vagn, i vilken hästarna befunno
sig, forts in på ett sidospår, medan ett
annat tågsätt, var—lokomotivet hade
ångan uppe, väntade på spåret när-
mast stationshuset.

— Vad nu, ännar de glömma hä-
starna kvar här? — flög det blist-
snabbt genom hans hjärna. — It-
skämt något skoj i sikte, Harrison —
vände han sig till George.

— Har ni märkt något mistänkt? —
George sprang upp från sin plats.

— Det är inte fritt. Jag antar vi
göra bäst i att hålla ögonen öppna.
Hör nu, om jag försöker krypa ut ett
stycke genom fönstret för att se mig
omkring, håller ni säkert fast i mina
smalben. Begriper ni?

— Ja visst, ja visst.

Jim Cox hade stutit ut huvudet och
ena skuldran genom kupéfönstret. När
han försökte tränga ut även den an-
dra, upptäckte han, att öppningen var
för trång, vadan han i den ställning
han lyckats intaga nödskades så rött
sig göra litet spela åt sidorna. Det
lilla lokomotivet vislade åter och stan-
nade en sekund. Omedelbart åter
lät det höra en ny vislning och satte
i gång. Den vagn, var de båda re-
sande befunno sig, gick framåt med
en fart, som ökades allt mer och mer.

Tåget utanför stationen passerades på
fem sekunder, liksom vagnen med hästar-
na på den andra. Jim Cox' ögon
fästades på alla håll. Han undrade, i
fall något skulle hända, eller om de
obekänta aningar, vilka just nu nem-
skickat honom, blott vore yttre ringar
en för långt driven mistänksamhet.

Utanför stationshuset stodo inspekto-
ren och tre eller fyra av landskapsen.

— Det är för dem, vi böra akta oss,
— tänkte Jim Cox, som alltså häng-
Stanna de kvar där. — Han avslu-
de ett stycke utanför kupéfönstret, —
tade ej sin mening utan kröp in i ku-
pén och utropade: — Vad betyder det-
ta, Harrison?

— Vilket, Cox?

— Vi äro redan ett gott stycke för-
bi stationen, och lokomotivet rusar
på, som om det vore ute för att slå ett
rekord. Där borta ser jag ett spår,
som leder norrut, medan vi ramlar i
väg åt väster. — Jim Cox stannade
och såg sig spörjande omkring i ku-
pén, medan han halvt för sig ängs
upprepade: — Vad tusan betyder det-
ta?

George betraktade honom förvånad.
Han var redan var att låta på denne
följelagares instinkt och föreslagnin-
get, men när den andre, som aldrig
besvärades varken av frukten eller
förlagenhet, nu visade tydliga tecken
till bägge delarna, tvingades han ovill-
korligen att göra samma fråga som
Jim Cox.

Under tiden rusade tåget framåt
med en hastighet, som på långt när ej
utvecklats förut.

Plötsligt bleknade Jim Cox och knöt
händerna.

— Harrison, vi äro instängda! Mitt
för näsan på oss ha de hundarna or-
dentligt spikat till dörrarna. — Nästa
sekund hade han med sin tunga fot
mättat en kraftig spark mot dörran
bredvid sig. Den gav ej vika. — Rätt
glissat, men tusan så ledsamt i alla
fall! — utropade han, och på nytt flac-
lade hans ögon spanande omkring. De
stannade vid de grova järnstängerna,
som uppbyggde nätet för bagaget. Med
en knyck, som skakade hela vagnen,
bröt han lös en. — Där ser ni förde-
len av att åka i gamla, halvmariska
vagnar. Hade den här varit ny, skul-
de vi inte ens orkat med forenade kraf-
ter rubba dem ur stället. — Han vä-
nde järnstängerna i handen och gick i
nästa ögonblick löst på kupédörren
med densamma. — Massiv och klump-
ig, men tusan så bra, som den här
härskan. — Största följde ett ot-
er varandra och redan vid den tredje
eller fjärde rännade travrätt i
dörren, vid den åttonde hade Jim Cox
sprängt den fullständigt. Därefter
följde omedelbart ett helt regn av
spårar och stötar. Hans spikbestag-
na sköt dunkade en oavbruten virvel
mot den redan till hälften krossade

Från idrottsvärlden.

Wivian Woodward, Englands och
Huddersfields back har nu krupit till
Canossa. Som bekant blev han an-
sperenderad för att ha i en tidning
skrivit en s. k. midartikel om Hudders-
fields reservlag och den serie, där
dessa spelar. Nu har han emellertid
högtidligen bett om ursäkt, och sus-
penderingen blev därmed härd.

Efter detta intermezzo är det emel-
lertid säkrare än någonsin, att Wood-
ward kommer att söka sig till någon
annan klubb. Bara det nu är någon,
som har råd att betala de 5000 pund,
som Huddersfield satt som pris. Ti-
derna äro dåliga särskilt för Ports-
mouth och de andra jumbolagen, som
verkligen behöva nya spelare.

Då och då läser man om någon
dubb, som är på fallrepp. Clydebanks
skotska ligans andra division har
länge haft ena affären, beröende på
att publiken sviker, då laget ligger
å illa placerat som det gör nu. Här-
om lördagen fick man skända inte in
mer än 35 pund på en hemmamatch,
och det är ju inte mycket för en
professorsamling. Nu har det
blott så långt att Clydebanks måst
sälja sin idrottsplats till ett hundkon-
ortium för 12,000 pund. Professiona-
lerna har också sina avsigdior som
na, ser och det tal vid att man be-
räknar sig flera gånger, innan man
inför yrkesförhållna i Sverige.

En klubb, som har litet mera pen-
ar än Clydebanks är Sheffield United,
som häromdagens förträdare sig hos
Leeds om de inte kunde få köpa deras
högborger John White för 6,000 pund.
Leeds har idrottssättet för närvaran-
de — en balans på 7,00 pund sågs det
— men klubben har sikt på division
och nekade. White är en lovande
spelare, som klubben i våras köpte
från Hearts of Midlothian för 5,400
pund.

De pengar, som fotbollsklubbarna
öra sig med, är dock ett intet mot
handkapplöpningsaffärerna. Denna
tyvelaktiga sport har gjort stor lycka
i England i år, och i dagarna har ett
nytt bolag startats med 450,000 pund
i kapital. Till att börja med skall man
sätta upp 8 nya hundaren i Eng-
land, så nog få lyckarna gno i det
landet.

Och vadhållningspengarna rulla i
kapp. . . .

Internationella skridskoförbundet
har beslutat införa poängberäkning i
stället för den förut använda procent-
beräkningen vid hastighetstävlingar.
Enligt denna poängberäkning
räknas sekunderna på 500 m, till sam-
ma antal poäng, på 1,500 delis tiden
med 3, på 5,000 meter med 10 och på
10,000 med 20. Segraren erhåller så-
ledes den lägsta poängen.

Finland skickar ett fyrmannslag till
vinterolympiadens hastighetstävlingar
på skridskor. Då aspiranterna för-
resan bo i det än så länge isfästiga
östra Finland äro kratter i rörelse,
att på ett eller annat sätt få lämplig
träning för mannarna i landets nord-
liga delar.

Ritola kommer, enligt senaste uppgift
i Suomen Urheilulehti, att föra ju-
len i hemlandet.

John Hellström, den även i Stock-
holm bekante finske boxaren, har in-
lett sin Amerikasejour med tvenne
knockoutsegrar.

En landskamp i boxning har utkäm-
pats mellan de finska Arbetarna och
Sovjet-Ryssland i Moskva. Finnarna
segrade med 5-3.

Klumberg är anställd som polsk
övertänare samt ledare av idrottsko-
lan i Warszawa.

Det canadensiska laget i Ottawa,
som av Berlin offererats Sverige,
skulle spela i Stockholm veckan 14-
21 februari. Då denna tid emellertid
icke passar Sverige, som då har sin
bästa spelare upptagna i St. Moritz,
torde Svenska Ishockeyförbundet nöd-
gas avböja.

Österrikarna, som i fjol visade stora
framsteg, gå in för olympiska spelen
med tyck grundlighet. Ännu kan man
inte tränga ut. Det är så varmt i
Wien, att det inte ens går att göra
konståk. Konditionsträning har emel-
lertid anbefallits åt de 20 uttagna spe-
larna. Denna ledes av professor Preis,
som tre gånger i veckan kör med sina
disciplinar i en gymnastiksal.

De olympiska aspiranterna ha fått
lämna sitt hedersord i pant på att till
vinterolympiadens slut inte företaga
dörren, som inför ett par sådana mur-
bräckor var dömd att slås i spillo.

Tåget rusade alltså vidare fram
mot sitt okända mål, och dess hastig-
het hade om möjligt ökat under den
sista minuten.

George skälvande av överretning
bakom följelagaren, vilkens synbara
oro och häftiga vrede meddelat sig
till honom.

(Forts.)

Husläkaren

rekommenderar

Robin Hood-mjölet på
grund av det är rent och
närande. Man får också
flera bröd från varje
säck.

Robin Hood FLOUR

Garanti för "MONEY BACK" i varje säck.

landets förlovade land. För att utfä
understöd skulle alla arbetslösa förbin-
da sig att utöva idrott, på det att
kroppen så länge den ej får sin mo-
tion genom hårt arbete, må hållas i
fullgod kondition. Man anser sig här-
genom höja arbetarens kapacitet
längre fram, då idrotten allsidigast
stärker kroppen än arbetet.

SVENSKA SEGRAR ÖVER HELA
LINJEN VID BOXNINGARNA I
STOCKHOLM.

A. B. S. S. 35:te klubbafon hade
samlat i det allra närmaste fullt hus.
I första matchen möttes Armand
Richonnet, Frankrike, 60 kg., och O.
André, Sverige, 55,5 kg. Matchen
gick i 8 ronder. André, som segrade
på poäng, vann varje rond med undan-
tag av den första och femte.

Nästa match stod mellan Piet van
Dam, Holland, 71,5 kg., och E. Hult-
gren, Sverige, 71,5 kg. Matchen gick
i 8 ronder. Hultgren vann matchen
på poäng.

Den 3:te matchen, som gick mellan
Martin Tancréd, Sverige, och mulet-
ten Gaston Marmourget, Frankrike,
vann av Tancréd, vilken segrade på
poäng efter 8 ronder.

Huvudmatchen utkämpades mellan
italienaren Giuseppe Spalla och John-
ny Widd. Matchen, som var utsatt
att gå i 10 ronder, avbröts i sjunde
ronden, då Spalla gav upp på grund av
handskada.

Matchen mellan Spalla och Johnny
Widd var svag från Spallas sida. Widd
tog ledningen redan från första ron-
den. I den andra var Spalla ganska
dumlig och var nere ett tag för en
kort räkning. Även i de följande
ronderna ledde Widd. Spalla gärdar-
de sig dåligt och fick endast en ett och
annat slag. Femte ronden var den
bästa. I sjätte rondan började Spalla
uteslutande använda vänster hand och
det syntes som om den högra vore
skadad. Ett stycke in på sjunde ron-
den bekräftades detta, då Spallas se-
konder kastade in svampen och gav
upp för handskada och skada över
vänstra ögat.

Matchen mellan Marmourget och
Tancréd visade i första rondan gans-
ka försiktig boxning från båda sidor.
I den andra började Tancréd försöka
med en offensiv. Matchen blev sedan
jäm och hård men aldrig vacker. I

Arbetslöshetsunderstöd och idrott
bör sammankopplas föreslår man i
Tyskland, det moderna sportteoretise-

Fjärde rondan slog fransmannen ofri-
villigt in ett för lågt slag och domaren
beviljade Tancréd en minuts vila.
Bevillade kampen fortsatte. Publikens
demonstrerade i fjärde rondan mot
domaren, som tydligen ansågs vara
för släphtänkt ifråga om fransman-
nens backhands. I femte rondan blev
också fransmannen tvungen gån-
varnad för backhandslag. Sista ron-
den gick bägge boxarna mycket hårt,
som segrade utropades Tancréd.

Den första frostaten över större
delen av Sverige inträffade natten till
den 15 oktober, då en temperatur av
snö ned till minus 6 grader noterat-
es i Svea- och Götaland.

För utslutna, irriterade nerver
och kraftlösa organ.

Suglans är en likare rikligare recept,
än varit i allmänheten äro i 40 år och
delt hälsa, kraft och långt liv. År tusenden
— suglans, stimulerande och utslutna med
och kvinnor. Det gör blodet kraftigt och
rikt, inför ny styrka och ro i nervsystemet
och ökar hjärtats, leverns, njurarnas och
andra viktiga organers förmåga att fungera.
Miss Helen Timell, Ty River, Va., tog en-
ligt en Fiska Naga-Tone och säger sedan:
"Den gör mig mera gott än någon medicin
jag tagit förr. Jag känner mig starkare,
min nerv och hjärta äro mycket bättre,
och jag seer lätt om nätterna." Naga-
Tone måste ge en samma tillfredsställelse
resultat, annars kostar den er intet. Pro-
va det omedelbart på vår risk, men var
säker om att ni får Naga-Tone. Substant
lämna vara värdelös.

FORTJÄNA TENGAR PÅ BYGGNADER.
Tillförlitliga och billiga byggnader. Tidnings-
mannen och Ni erhåller vår värdefulla pam-
flet för byggnader och hur man skall kunna
tröa "blue prints". Kostar ingenting. Lär
er här för Ni skall kunna få gott betalt av
beter. Snabb metod. Skriv i dag. Adress:
DEPT. 2115, CHICAGO, ILL. 118
118 East 26th St., Chicago, Ill.

Affär till salu

Scandinavian Bookstore, 246 Logan
Avenue, Winnipeg, säljes billigt
vid snabb affär. Finfint tillfälle
att med endast ett litet kontantut-
lägg bli självständig affärsman.
Direkt hänvändelse till ägaren.

UNGKARL

35 år, som tröttnat på en ensamheten
önskar i äktenskapligt syfte genom
brevväxling stiftna bekantskap med
en flicka eller ända mellan 30-40
år. Svar emottages tacksmat un-
der märket "35 years," Yakk, P. O.
British Columbia.

Tänk på framtiden

Produktionsmännarna äro delägare i den största producerande kooperativa affärs-
samfundet i världen. För första gången i histor